

KERUM doo, Split
U STEČAJU
4.St-2/2013
Stečajna upraviteljica
Natalija Mladineo, dipl.oec.

Split, 09.01.2026.

TRGOVAČKI SUD U SPLITU
za
VISOKI TRGOVAČKI SUD RH
Na predmet St-2/2013

Očitovanje na žalbu društva Adria Rijeka d.o.o. protiv Rješenja Trgovačkog suda u Splitu, poslovni broj St-2/2013-1182 od 17. prosinca 2025.

Podnositelj žalbe društvo Adria Rijeka d.o.o. u stečajnom postupku koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Splitu pod poslovnim brojem St-2/2013 nad dužnikom Kerum d.o.o. u stečaju nema pravni položaj stečajnog vjerovnika, a isto tako nema pravni položaj vjerovnika stečajne mase pa njegovu žalbu protiv gore citiranog rješenja prvostupanjskog suda treba odbaciti kao nedopuštenu.

Osim toga, odluka iz točke II. izreke Rješenja Trgovačkog suda u Splitu, poslovni broj St-2/2013-1182 od 17. prosinca 2025. kojom je prigodom davanja suglasnosti stečajnoj upraviteljici za završnu diobu, u skladu s odredbama članka 283. stavka 1. Stečajnog zakona (NN broj 71/15, 104/17, 37/22 i 27/24; dalje u tekstu SZ/15), a koja odredba je sadržajno identična odredbi članka 181. stavka 3. Stečajnog zakona (NN broj 44/96, 161/98, 29/99, 129/00, 123/03, 197/03, 187/04, 82/06, 116/10, 25/12, 133/12 i 45/13; dalje u tekstu SZ/96) određeno završno ročište vjerovnika, predstavlja odluku o upravljanju postupkom protiv koje nije dopuštena žalba (članak 278. stavak 2. Zakona o parničnom postupku (NN broj 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 28/13 i 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25, dalje u tekstu ZPP), u vezi s člankom 10. SZ/15.

Slijedom gore navedenog, na temelju odredbe članka 367. stavka 1. ZPP-a u vezi s odredbom članka 10. SZ/15 u svakom slučaju treba odbaciti žalbu protiv točke II. izreke gore citiranog pobijanog prvostupanjskog rješenja.

Nadalje, Žalbeni razlozi na koje ukazuje žalitelj iznoseći opširne žalbene navode koji predstavljaju primjedbe na završni račun i završno izvješće te diobni popis stečajne upraviteljice, nisu ostvareni. Upravo je odredbom čl. 193. SZ/96 propisano da prigodom davanja suglasnosti za završnu diobu sudac određuje završno ročište vjerovnika na kojem onda raspravlja o završnom računu stečajnog upravitelja, podnose prigovori na završni popis i vjerovnici odlučuju o neunovčivim predmetima stečajne mase, a odredbom čl. 193. st. 3. SZ/96 je propisano da stečajni sudac rješenjem na završnom ročištu odlučuje o prigovorima vjerovnika iz st. 1. t. 2. toga članka. Dakle, žalbeni navodi koji predstavljaju prigovore vjerovnika na završni popis odnosno završni račun stečajnog upravitelja upravo su predmet raspravljanja na

završnom ročištu, i o tim će prigovorima stečajni sudac odlučiti nakon raspravljanja na završnom ročištu.

Nadalje, u odnosu na žalbene navode kojima se u bitnome prigovara završnom računu, ističe se da se prema odredbama članka 293. stavka 1. SZ/15 (sadržajno identična odredbi članka 193. stavka 1. SZ/96) na završnom ročištu vjerovnika, koje se, kao u i konkretnom slučaju, određuje prigodom davanja suglasnosti za završnu diobu, raspravlja o završnom računu stečajnoga upravitelja, podnose se prigovori na završni popis i vjerovnici odlučuju o neunovčenim predmetima stečajne mase.

Dakle, žalbeni navodi koji u naravi predstavljaju prigovore društva Adria Rijeka d.o.o. na završni popis odnosno završni račun stečajnog upravitelja upravo su predmet raspravljanja na završnom ročištu i o tim će prigovorima stečajni sudac odlučiti nakon raspravljanja na završnom ročištu.

Naglašava se među ostalim da žalitelj Adria Rijeka doo netočno u točki 1. žalbe navodi da će se završnom diobom stečajni vjerovnici drugog višeg isplatnog reda namiriti u ukupnom iznosu od 266.988,78 eur. Stečajna upraviteljica predložila je završnom diobom (objavljeno na e-oglasna ploča dana 14.10.2025.god) namirenje stečajnih vjerovnika drugog višeg isplatnog reda u ukupnom iznosu od 1.200.000,00 eur.

Žalitelj nadalje prigovara da je stečajna upraviteljica nerealno procijenila troškove vođenja knjigovodstva uspoređujući iznos koji je knjigovodstvu plaćen u osmogodišnjem razdoblju sa iznosom koji je planiran u rezervacijama. Ističe se da rezervacija predstavlja planiranje predvidivih troškova koji ovise o tome kada će se stečajni postupak zaključiti. U slučaju knjigovodstvenih troškova to znači da je sve do samog zaključenja postupka potrebno voditi poslovne knjige, a da nakon zaključenja stečaja postoji obveza knjigovodstva sačiniti završnu bilancu, poreznu bilancu i račun dobiti i gubitka te predati odgovarajuću dokumentaciju Poreznoj upravi i FINA-i. Završna knjiženja predstavljaju rekapitulaciju svih poslovnih događaja od otvaranja stečajnog postupka do njegovog zaključenja. Uostalom ukoliko se dogodi da troškovi knjigovodstva budu manji od procijenjenih taj dio novca ostat će na računu dužnika i bit će utrošen na ostale obveze stečajne mase ili na dodatno namirenje stečajnih vjerovnika.

Žalitelj također prigovara na iznos rezervacije za potrebe arhiviranja dokumentacije dužnika. Ističe se da je iznos predvidivog troška procijenjen temeljem obračuna FINA-ine službe arhiviranja pri čemu se u cijenu uračunava pakiranje registratora u kutije, safeCut priprema registratora, safeCut uništavanje registratora nakon isteka roka čuvanja te rok čuvanja od deset godina. Takove radnje po registratoru iznose sa obračunatim PDV-om 109,73 eur. Stečajni dužnik raspolaže sa 160 registratora prijavljenih tražbina i sa dvadesetak registratora knjigovodstvene dokumentacije.

Žalitelj ističe kako su precijenjeni i predvidivi troškovi platnog prometa, ne vodeći računa pri tome da se platni promet plaća do samog zatvaranja računa dužnika, kao i da dužniku u diobi predstoje 202 transakcije diobe te namirenje ostalih obveza stečajne mase.

I na kraju žalitelj pogrešno iščitava završni račun stečajne upraviteljice navodeći da stečajna upraviteljica u rezervacijama navodi i namirenje stečajnih vjerovnika prvog višeg isplatnog reda. To je netočna tvrdnja jer je na stavci rezervacija u završnom računu prikazano namirenje stečajnih vjerovnika prvog višeg isplatnog reda samo obračunski (jer je ono već izvršeno). Isto je moglo biti navedeno i kao rashod na stavci

ostale obveze stečajne mase (čime bi prikazani iznos ostalih obveza stečajne mase od 180.953,76 eur bio uvećan za 27.031,98 eur) ali je radi pojmovne jasnoće namirenje prvog višeg isplatnog reda navedeno uz namirenje vjerovnika drugog višeg isplatnog reda. Uostalom stečajna upraviteljica je izrijeком u završnoj diobi predložila namirenje stečajnih vjerovnika drugog višeg isplatnog reda u ukupnom iznosu od 1.200.000,00 eur.

Slijedom gore navedenog, predlaže se u cijelosti odbaciti žalbu društva Adria Rijeka d.o.o. od 29. prosinca 2025. koja je podnesena protiv Rješenja Trgovačkog suda u Splitu, poslovni broj St-2/2013-1182 od 17. prosinca 2025. kao nedopuštenu, podredno odbiti istu u cijelosti kao neosnovanu.

Stečajna upraviteljica:
Natalija Mladineo, dipl.oec.